

EÜ artiklitega 81, 82 ja 43 ei ole vastuolus selline õigusnorm, nagu on sätestatud 27. novembri 1993. aasta kuningliku dekreetseaduse nr 1578 põhikohtuasja asjaolude ajal kehtinud versiooni artiklis 22, mis näeb ette, et advokaadi kutseeksami komisjon koosneb justiitsministri poolt nimetatud viiest liikmest, nimelt kahest kohtunikust, ühest õigusteaduse professorist ja kahest advokaadist, kusjuures viimased on määratud *Consiglio nazionale forense* (advokatuuri riiklik nõukogu) poolt vastava piirkonna advokatuuri nõukogude ühisel ettepanekul.

(¹) ELT C 200, 23.8.2003.

Rootsi Kuningriigi 14. veebruari 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies laiendatud koda) 30. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-168/02: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, keda toetavad Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik ja Taani Kuningriik versus Euroopa Ühenduste Komisjon, keda toetab Suurbritannia- ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-64/05 P)

(2005/C 115/18)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Rootsi Kuningriik, keda esindab K. Wistrand, esitas 14. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies laiendatud koda) 30. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-168/02: (¹) IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, keda toetavad Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik ja Taani Kuningriik versus Euroopa Ühenduste Komisjon, keda toetab Suurbritannia- ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik.

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- 1) tühistada esimese astme kohtu 30. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-168/02;
- 2) tühistada komisjoni 26. märtsi 2002. aasta otsus;
- 3) jätta komisjoni kanda Euroopa Kohtu menetlusega seotud Rootsi Kuningriigi kohtukulud.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Rootsi valitsus väidab, et esimese astme kohus on apellatsioonkaebuse esemeks olevas otsuses rikkunud ühenduse õigust.

Esiteks märkis esimese astme kohus, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1049/2001 sätestatud juurdepääsuõigus institutsioonide dokumentidele hõlmab kõiki institutsioonide käsutuses olevaid dokumente ja seetõttu võib neilt asjakohasel juhul nõuda juurdepääsu kolmandatelt isikutelt, kaasa arvatud eriti liikmesriikidelt, pärinevatele dokumentidele. Esimese astme kohus toonitas, et määrus ei sisalda niinimetatud autorsuse printsiipi, st põhimõtet, mille kohaselt olenemata dokumendi valdajast kontrollib dokumenti ja otsustab selle avaldamise üle isik, kes dokumendi koostas.

Samas leidis esimese astme kohus, et määruse nr 1049/2001 kohaselt tuleb liikmesriike kohelda erinevalt ja et liikmesriikide poolt koostatud dokumentide suhtes kohaldub autorsuse printsiip. Nimetatud seisukoha põhjendamiseks märkis esimese astme kohus esiteks, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikest 5 tulenev nõusoleku saamise kohustus kaotaks vastasel juhul mõtte ja teiseks, et määruse eesmärk ega mõju ei ole siseriikliku õiguse muutmine. Esimese astme kohus on seisukohal, et liikmesriigil ei ole kohustust määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 alusel tehtud taotlust põhjendada.

Rootsi valitsus aga leiab, et esimese astme kohtu tõlgendusele ei ole selgelt väljendatud ega üheselt mõistetavat alust ei asjassepuutivas sättes ega mujal määruses nr 1049/2001. Sellistel asjaoludel ei ole ükski argument, millele esimese astme kohus oma seisukohavõtus tugines, kas iseseisvalt või kogumis teiste argumentidega käsitletav põhjusena määruse nr 1049/2001 aluseks olevast üldisest reeglist kõrvalekaldumiseks. Määruse kohaselt otsustab dokumendi avaldamise üle institutsioon, kelle valduses on dokument. Juhul, kui ei ole kohaldatav ükski määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1 kuni 3 sätestatud üldise reegli eranditest, tuleb dokument avaldada. Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 5 sätestatud nõusoleku saamise kohustus on menetlusnorm, mis teenib oma eesmärki isegi juhul, kui liikmesriigil ei ole täieliku keeldumise õigust. Keeldumise õiguse puudumine ei too ka kaasa muudatusi siseriiklikus õiguses.

Määruse nr 1049/2001 kohaselt saab dokumendile juurdepääsu andmisest keeldumise otsuse teha vaid mõne artikli 4 lõigetes 1 kuni 3 sätestatud erandi esinemisel. Juhul, kui asjakohane liikmesriik ei motiveeri dokumendi avaldamisest keeldumist, võtab selline liikmesriik riski, et institutsioonil ei ole võimalik tuvastada konfidentsiaalsuse hoidmise erilist vajadust, mis oleks aluseks dokumendi avaldamata jätmisele vastavalt määruses nr 1049/2001 sätestatud avaldamise reegli eranditele.

Ükski argument, millele esimese astme kohus oma otsuse põhistas, ei ole piisav üldisest reeglist liikmesriigi dokumentide suhtes erandi andmiseks, st et institutsioon, kelle valduses dokument on, otsustab selle avaldamise üle. Esimese astme kohtu otsus rikkus seega ühenduse õigust.

(¹) EÜT C 202, 24.8.2002, lk 30.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 21. veebruari 2005. aasta hagi Euroopa Liidu Nõukogu vastu

(Kohtuasi C-91/05)

(2005/C 115/19)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 21. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Euroopa Liidu Nõukogu vastu. Hageja esindajad on Pieter Jan Kuijper ja Johan Enegren, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tühistada nõukogu otsus 2004/833/ÜVJP (¹);
- 2) tuvastada, et nõukogu ühismeede 2002/589/ÜVJP, (²) iseäranis selle II jaotis on ebaseaduslik ning seetõttu ei ole kohaldatav.

Õiguslikud alused ja peamised argumentid

Komisjon palub EÜ asutamislepingu artikli 230 lõike 2 alusel tühistada nõukogu 2. detsembri 2004. aasta otsus 2004/833/ÜVJP ühismeetme 2002/589/ÜVJP rakendamise ja Lääne-Aafrika riikide majandusühendusele antava Euroopa Liidu toetuse kohta seoses kergrelvade moratooriumiga. Nõukogu võttis selle otsuse vastu vastavalt Euroopa Liidu lepingu V jaotisele, samas kui Cotonou lepingu artikli 11 lõige 3 hõlmab samuti meetmeid, mis on ette nähtud kergrelvade leviku vastu võitlemiseks. Lisaks sõlmis komisjon vastavalt Cotonou lepingu IV lisa artikli 10 lõikele 2 Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse ja Lääne-Aafrika majandus- ja rahaliiduga Lääne-Aafrika regionaalse näidisprogrammi, mis toetab konflikte ennetavat ja head valitsemist tagavat regionaalpolii-

tikat ja annab abi eelkõige seoses kergrelvade impordi, ekspordi ja tootmise moratooriumiga Lääne-Aafrikas. Järelikult ei ole vaidlustatud ÜVJP otsus kooskõlas EL lepingu artikliga 47, kuna see mõjutab ühenduse tegevuspädevust arenguabi valdkonnas.

Lisaks palub komisjon Euroopa Kohtult samadel alustel ja põhjustel vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 241 lugeda ebaseaduslikuks nõukogu 12. juuli 2002. aasta ühismeede 2002/589/ÜVJP, iseäranis selle II jaotis. Ühismeede 2002/589/ÜVJP on seadusandlik akt üldiseks kohaldamiseks, mis loob õigusliku aluse ÜVPJ otsusele, mille tühistamist nõutakse pädevuse puudumise tõttu. Sellest järeldub, et nimeetatud ühismeede ja eriti selle II jaotis tuleks kuulutada mittekohaldatavaks.

(¹) Nõukogu 2. detsembri 2004. aasta otsus 2004/833/ÜVJP ühismeetme 2002/589/ÜVJP rakendamise ja Lääne-Aafrika riikide majandusühendusele antava Euroopa Liidu toetuse kohta seoses kergrelvade moratooriumiga, ELT L 359, 4.12.2004, lk 65.

(²) Nõukogu 12. juuli 2002. aasta ühismeede 2002/589/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu osalemist väike- ja kergrelvade destabiliseeriva hankimise ja leviku vastases võitluses ja millega tunnustatakse kehtetuks ühismeede 1999/34/ÜVJP, EÜT L 191, 19.7.2002, lk 1.

El Corte Inglés s.a. 2. märtsi 2005. aasta apellatsioonkaebus (faksiga saabunud 28. veebruaril 2005) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu teise koja 13. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-8/03: El Corte Inglés s.a. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-104/05 P)

(2005/C 115/20)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

El Corte Inglés s.a. esitas 2. märtsil 2005 (faksiga saabunud 28. veebruarist 2005) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu teise koja 13. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-8/03: El Corte Inglés s.a. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) apellatsioonkaebuse. Apellatsioonkaebuse esitaja esindajaks on advokaat J. L. Rivas Zurdo.